

2) Underændringsforslag af Carlſen og Strøm til ſammes Ændringsforslags § 2:

Sp. 2, Lin. 7—9: Ordene „, eller naar han . . . Virksomhed“ udgaae.

vedtoges med 22 Stemmer mod 12.

3) Første Deel af Underændringsforslag af F. Nielsen til ſamme Ændringsforslags § 2: 1'en udgaaer, forkaſtedes med 25 Stemmer mod 14.

Som Følge heraf bortfalbt den øvrige Deel af Underændringsforslaget, ſaalydende:

„Naar dette Forslag antages, udgaaer ſom Følge deraf tillige § 4 og ſidſte Paſſus af § 5: „Paa ſamme Maade . . . om Sognebaands Løsning § 6.“

4) Den første Deel af Underændringsforslaget af Samme til ſamme Ændringsforslags § 3:

3'te Linie forandres „,“ til „;“, og der- efter tilføies: „de ere da tillige berettigede til de ved ſaadan Leilighed falvende Accidentſer.“ forkaſtedes med 25 Stemmer mod 11.

Som Følge deraf bortfalbt den øvrige Deel af Underændringsforslaget, ſaalydende:

Derſom dette Forslag antages, bortfalder 1ste Paſſus af § 5: „Naar et Medlem . . . forrettet af Sognets Præſt.“

5) Ændringsforslag af Frølund, med de vedtagne Forandringer, ſaaledes lydende:

Loven affattes ſaaledes:

§ 1.

De Medlemmer af Folkekirken, der have løſt Sognebaand iſølge Lov af 4de April 1855, ſkulle have Ret til Enhver for ſit Vedkommende at lade forrette Barnebaad, Brudeviſe og Rigtale i deres Sognekirke, ſamt Jordpaakæſtelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præſt, til hvem de have ſluttet ſig. Denne maa tidligt 4 og ſildigt 2 Døgn forud ved ſkriftlig Henvendelse til Sognepræſten forviſe ſig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen ſaſſatte Tid, og

har han derhos at varetage ved Beſtemmeſſen af Tiden, hvad der er foreſkrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af ſamme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folkekirken ønske, at deres Sjæleſørgjer ſkal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem ſamme at indgive en Beggjæring til Stiftets Biſkop. Finder denne, at det Anſøgte ikke bør bevilges, har han at indſende Beggjæringen, ledsaget med ſin Erklæring, til Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet, ſom efter at have hørt Anſøgerne afgjør Sagen. Finder Biſkopen derimod, at det Anſøgte bør bevilges, da meddeleer han den udenſogns Præſt Tilladelse til at holde Altergang et viſt Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af ſamme Sogn, der have ſluttet ſig til ham. Denne Tilladelse bør ſtedſe kun gives indtil videre og bør af Biſkopen tilbagekaldeſes, naar han finder, at den miſbruges. Finder en ſaadan Tilbagekaldeſe ſted, kunne Vedkommende fordrø Sagen afgjort af Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet.

Ønſkes det af den udenſogns Præſt, da kan Biſkopen tillige beſtemme, paa hvad Tid den Altergang ſkal finde ſted, hvortil han meddeleer Tilladelse, dog at han iagttaget, hvad der er foreſkrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af ſamme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Henſyn til Faſtſættelſen af Tiden frem i Overeensſtemmeſe med, hvad i § 1 er ſaſſat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilſtede og deeltage i Tjenestens Beſørgelſe, naar denne forrettes af Sognets Præſt, ſkulle have den ſamme Forpligtelſe, naar den udføres af en udenſogns Præſt.

§ 4.

Ved Altergangen ſkal den udenſogns Præſt ſelv medbringe Brød og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omſorg for, at hvad der iøvrigt er fornødent til Foretagelſen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilſtede og i Orden.